

Κυθῆριοι,
Ἡ νῆσός σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβήτε εἰς τὰς παραλίας καὶ κτίσατε ἐκεῖ νέας καὶ συγχρόνους πολιτείας. Μὴ σὰς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηγεοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγείας διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δὴ ποτε πικρὰ καὶ ἄν εἴναι».
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1974

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 15

ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΕΙΛΙΑ

Καὶ νούν καὶ κρίσιν ἔχουν οἱ Κυθῆριοι. Καὶ ἐπιχειρηματικότητα καὶ χρήματα διαθέτουν οἱ Κυθῆριοι. Καὶ φιλοπατρίαν καὶ ἰδιάζουσιν ζωτικότητα, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰδίᾳ, ἀναπτύσσουν οἱ Κυθῆριοι. Καὶ ἐπιστήμονας ὑψηλῆς στάθμης καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους προσωπικότητας, καταλέγουν εἰς τὰς τάξεις των οἱ Κυθῆριοι. Νὰ συνεχίσωμεν, εἰς τὸν ἴδιον τόνον, ἀπαριθμοῦντες τὸ Κυθηραϊκὸν δυναμικὸν εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς; Δὲν ἀποτελεῖ, νομίζομεν τοῦτο, τί τὸ νέον, καὶ δι' αὐτὸ περιοριζόμεθα, εἰς τὴν ἀπλὴν ὡς ἂν ὑπόμνησιν μέρους τῆς Κυθηραϊκῆς ζωτικότητος. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: Τὴν ζωτικότηταν αὐτὴν δικαιούνται οἱ Κυθῆριοι νὰ ἀναλίσκουν καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς των ὑποθέσεις, καὶ νὰ θεωροῦν ὡς «ἀγχαρείαν» τὴν ἀπασχόλησιν των, ἔστω ἐπ' ἐλάχιστον, εἰς θέματα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν διὰ τὴν Νῆσον τὸ ὀξυγόνον τῆς ἐπιβιώσεώς της; Εἰς στιγμὰς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ αὐτοκριτικῆς, εἴμεθα θέβαιοι, ὅτι πολλοὶ Κυθῆριοι, δὲν πρέπει νὰ αἰσθάνονται ἀνέτως δι' ὅσα δὲν ἐπραξαν, διὰ τὴν Νῆσον, ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας θιγέντος τεραστίου θέματος, τῶν «ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ». Ἀλλὰ θὰ γίνωμεν σαφέστεροι; Τὰ Κύθηρα, εἶχον τὴν τύχην νὰ καταλέγουν μεταξὺ τῶν τέκνων των, ἰδίᾳ τῶν ἀποδήμων, πλειάδα νοσταλγῶν τῆς πατρίδος γῆς. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, εὐτυχῆσαντες εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν των σταδιοδρομίαν, ἠθέλησαν κάποιαν στιγμὴν, ἀκόμη καὶ ἐκ λόγων ὑστεροφημίας, ἐὰν θέλωμεν, νὰ συνδέσουν τὸ ὄνομά των μὲ ἓνα μικρὸν ἢ μεγάλο εὐαγὲς Ἰδρυμα εἰς τὴν γενέτειράν των. Καὶ συνέταξαν διαθήκας, καὶ ὥρισαν ἐκτελεστὰς αὐτῶν, καὶ ἀνέθεσαν εἰς πρόσωπα ἢ Ἐπιτροπὰς, τὸν σεβασμὸν τῆς ὑστερνῆς αὐτῶν βουλήσεως. Καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ἀρχίζει τὸ ψυχικὸν ἄγχος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦντες διὰ λογαριασμὸν τῶν κληροδοτῶν, ἀνέλαβον τὴν εὐθύνην τοῦ νὰ δώσουν σὰρκα καὶ ὀστά, εἰς τὰς ἐν ταῖς διαθήκαις διατυπωμένας ὑστάτους ἐπιθυμίας, τῶν ἐκδημησάντων εἰς Κύριον, Κυθηρίων.

Βεβαίως, ἔγιναν ὠρισμένα σωτήρια κοινωνικὰ ἔργα εἰς τὴν Νῆσον. Τὰ χειροκροτοῦμεν καὶ τὰ περιβάλλομεν μὲ ἀγάπην καὶ μὲ στοργήν, ὅπως περιβάλλομεν καὶ μὲ ἀμέριστον ἐκτίμησιν ὅσους ἔφερον καὶ φέρουν τὴν εὐθύνην τῆς λειτουργίας των. Ὅμως, ὑπάρχει καὶ πλειὰς ἄλλων ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς δὲν προχωροῦν ἢ καρκινοβατοῦν. Προχείρως δὲ ἀναφέρομεν μεταξὺ αὐτῶν τὸ Μανωλέσειον Ἰδρυμα, τὸ κληροδότημα Παναγιώτου, τὸ κληροδότημα Ψωμᾶ, κ.λ.π. Καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, γεννᾶται τὸ μέγα ἐρωτηματικὸν μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων: «Διὰ τί δὲν προχωρεῖ ἡ ἀξιοποίησις τῶν ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ. Τί ἀναστέλλει ἢ ἐπιβραδύνει τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἐπιθυμίας τῶν διαθετῶν;» Νὰ ἀποδοθῇ εἰς δεξιάν περὶ τὴν λήψιν γενναίων καὶ οὐσιαστικῶν ἀποφάσεων ἐκ μέρους τῶν ἐκτελεστῶν, ἢ εἰς καιροσκοπίαν, προκειμένου ταῦτα ἀξιοποιούμενα, βραδύτερον ν' ἀποδώσουν περισσότερα. Εἴτε τὸ πρῶτον συμβαίνει, εἴτε τὸ δεύτερον, ἀμφότερα εἶναι κατακριτέα. Καὶ τοῦτο, διότι τὰ Μεγάλα καὶ Μακρὰς πνοῆς ἔργα, ἐπιβάλλουν καὶ πρωτοβουλίας καὶ θάρρος. Στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα πολὺ φοβούμεθα, ὅτι ἐλλείπουν ἀπὸ μερικοὺς ἔχοντας τὸν κύριον λόγον περὶ τὸν τρόπον ἀξιοποιήσεως τῶν Κληροδοτημάτων. Ἐὰν εἰς αὐτά, προστεθῇ καὶ ἡ ἔλλειψις πρακτικοῦ πνεύματος τότε μοιραίως δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξουν θετικαὶ λύσεις εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, καὶ θὰ περιπέσουν εἰς μαρasmus. Ὅμως, δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται τὸ γεγονὸς, ὅτι αἱ ἐποχὰι ἀλλάσσουν, αἱ τοπικαὶ συνθηκαὶ μεταβάλλονται, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν διαθετῶν δύναται νὰ ἀναπροσαρμοσθῇ, ἀναλογως πρὸς τὰ σημερινὰ δεδομένα, ἐφόσον μάλιστα παρέχεται καὶ ἐκ τοῦ Νόμου ἡ σχετικὴ εὐχέρεια. Διὰ τοῦτο σήμερον, ἡ «Φ.Τ.Κ.» ἐν ὄψει τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως ἐν τῇ Νήσῳ περὶ τὸ θέμα τῆς καθυστερούσης ἀξιοποιήσεως τῶν διὰ διαθηκῶν κληροδοτηθέντων εἰς αὐτὴν, προτείνει εὐθέως καὶ ἀνεκδοκίμως: τὴν ΣΥΝΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ὑπὸ ἐνιαῖον φορέα, ὅστις θὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν εὐθύνην τῆς λείαν ταχέως καὶ ἐπὶ ὀρθολογιστικῶν βάσεων

ἀξιοποιήσεως των. Τέσσαρες χιλιάδες ψυχὰι, περίπου, ἀπέμειναν εἰς τὴν Νῆσον μας. Τί ἀναμένουν οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, πέραν μιᾶς στοργῆς ἀπορροούσης ἐκ τῆς τελευταίας ἐπιθυμίας τῶν διαθεσάντων τὰς περιουσίας των, πρὸς θελίωσιν τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν οἰκούντων εἰς αὐτήν; Καὶ ἡ στοργὴ αὕτη, ἐκφραζομένη δι' ἔργων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκδηλωθῇ ἄλλως, εἰ μὴ καὶ μόνον ἐὰν συνασπισθοῦν αἱ δυνάμεις, αἱ φέρουσαι τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαθηκῶν. Πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι ἐὰν παραμερισθοῦν ἀτομικαὶ μικροφιλοδοξίαι καὶ πρυτανεύσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν φθίνοντα τόπον, ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου εἶναι δυνατόν τὰ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχόντων τῆς Νήσου, νὰ συγκροτήσουν τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐκεῖνο ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην, τῆς εἰς σύντομον χρόνον ἀξιοποιήσεως τῶν κληροδοτημάτων. Ὑπάρχουν ἐπιστήμονες καὶ τεχνικοὶ Κυθῆριοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι θέβαιοι, ὅτι προθύμως θὰ παράσχουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς μίαν ὑστάτην προσπάθειαν, διασώσεως τῆς γενετῆρας των, καὶ τῶν κατοίκων της. Ἡ ΣΥΝΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ, ἀποτελεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν μίαν λύσιν σωτηρίας, διότι μόνον οὕτω θὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ πόροι συντηρήσεως τῶν Ἰδρυμάτων μας, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴν ὑποδομὴν δημιουργίας καὶ ἐτέρων τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ὁ τόπος. Ἡμεῖς τὴν προτείνομεν. Ἐὰν πραγματοποιηθῇ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἐὰν ὅχι, δὲν θὰ ὑποστείλωμεν τὴν σημασίαν τῆς πραγματοποιήσεώς της, διότι πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι εἶναι ἡ ὑστάτη ὁδὸς, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ «λουκέττου» τὸ ὁποῖον μοιραίως θὰ ἀκολουθήσῃ πρὸς τὴν ἀδυναμίαν συντηρήσεως τῶν Ἰδρυμάτων μας.

Α. Π. Τ.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»,
εὐχεται εἰς τοὺς ἀναγνώστους της
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ

ΥΠΟ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ἂς σταθῇ ἓνα μνημόσυνο γι' αὐτόν, καί, πού νὰ μᾶς δώσει τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀποκαλυφθοῦμε νοερά τὴν καλλιτεχνικὴν εὐαισθησίαν καὶ μεγαλοφυΐαν του. Καὶ τὸ ἔργο του; Εἶναι ἀκουμπισμένο στὴν θεὰ μας, τὴν Ἀφροδίτην, πού λατρεύθηκε μ' ἰδιαίτερη ἀ-

γάπη στὴν Κόρινθο, τότε πού ἐπὶ Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς ἦταν ἡ πόλις αὐτῇ ἓνα σπιτιστὸ κέντρο, πλημμυρισμένο χλυδῇ, πολυτέλειαν, γυναικεῖο ὀρακισμὸ καὶ ἀκμή. Μιὰν ἀκμὴν παράξενην, πού γιὰ τὸν ἀποχό της σὲ κατοπινὰ χρόνια εἶχαμε καὶ ἄλλοτε σὲ δημοσιεύμα μας στὴν «Ε-

νία» (πεδχὸς 180) γράφει. Ὅμως τὸ ὄνομα Ἐρμογένης, ὅσο σιωπηλὰ καὶ ἂν περᾶ στὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης, δὲν κρύβουμε, πῶς ἰδιαίτερα μᾶς κεντρίζει ὡς Κυθηρίους. Τὸ θεωροῦμε γαμᾶτο αἶγλη, καὶ δόξα. Ἀνάμεσα σὰ ἔργα του, ξεχωρίσε τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης, πού κατὰ τὸν Πausanias, ἦταν στημένο ὑπαίθρια κοντὰ στὴν μεγαλοπρεπὴ κρήνη τῆς καταστόλιστης ἀπὸ ναοὺς ἀγορᾶς της, στὴν ὁποία θρίσκονταν τοποθετημένα καὶ τὰ ἀξιόλογα ἄλλα

τῶν Ποσειδῶνα (χαλκοῦν), Κλαρίου Ἀπόλλωνα, δύο πού παρίσταναν τὸν Ἑρμῆ καὶ τρία τοῦ Διὸς. Ὅμως ὁ Pausanias ἀπὸ ὧν αὐτῶν τοὺς κατασκευαστὰς μόνον τὸν Ἐρμογένη κατωνόμασε, τὸσον θὰ εἶχε διακριθῇ μεταξὺ τῶν ὁμοτεχνῶν του, καὶ ἀκόμη ἂς στοχαστοῦμε, ὅτι σ' ἐποχὴ πού ὁ ἐταίρισμός εἶχε γνωρίσει τὸ καρύφωμά του στὴν ἐκλυτὴ πολιτεία τῆς ἀρχαίας Κορίνθου, ὁ ναὸς αὐτὸς τῆς πάνδημης Ἀφροδίτης θάχε ὧως ἰδιαίτερη θέση μεταξὺ (Συνέχεια εἰς τὴν 2α Σελίδα)

Τὶ κρίμα νὰ μὴν ὑπάρχει καμμιὰ πληροφῶρεια γιὰ τὸν ἀξιόλογο Κυθηρίο γλύπτη τῆς ἀρχαιότητος Ἐρμογένη; Πόση υπερηφάνεια θὰ εἶχαμε σήμερον γιὰ τὸ τέλειον, ὅπως πιστεύομε, ἔργο του; Ὁ Κ. ντὲ Κλαρὶ στὸ «Εγχειρίδιο ἱστορίας τῆς Τέχνης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις» (1830 - 47) σελ. 127 τοῦ Γ' τόμου, τὸν ἀναφέρει μὲ δύο λέξεις φτωχὰ, ἀπροσδιόριστα. Ἐπίσης ὁ Σαλὶν Σωδὲρ στὴ περιγραφὴν τοῦ τοῦ Τσιρίγου δὲν μᾶς τὸν ξεχνᾷ. Ἔτσι τὸ σημερινὸν δημοσίευμα,

ΣΥΝΤΟΜΩΣ Ν' ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗ

Πληροφορούμεθα, ότι ο εικονιζόμενος σταυρός, ο επί του δρόμου προς Μυρτίδια εύρισκόμενος, ε π ε σ ε ν. "Ας ελπίσωμεν ότι δεν θά χρο- νίση ή αποκατάστασής του.

Ο ΓΑΥΠΤΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελ.)
των καθόλου λατρευόμενων θεοτή- των της.

Και τώρα, ως συνεχίσουμε μερι- κές σκέψεις μας.

Κάτω από ποιές επιδράσεις το δούλεψα, κάτω από ποία διδασχή, ποιός εργαστήριος έγινε το έργο αυτό; το έργο, δεν το ξέρουμε, δεν θά το μάθουμε ποτέ.

Όσα για την ζωή του, ούτε που φοίτησε — αν κοντά στους "Αργεί- τες" ανδριαντοποιούς ή στους Σικυ- ώνιους γλύπτες, και οι δύο πόλεις απ' τα μεγαλύτερα της αρχαιότητας καλλιτεχνικά κέντρα — ούτε πώς δρέθηκε στην Κόρινθο, μπορούμε να ξέρουμε τίποτε. Απλώς ή καλή συ- νήθεια του να υπογράφουν οι καλλι- τέχνες τα έργα τους σημειώνοντας και τον τόπον της καταγωγής τους μάς έδωσαν έκτοτε το δικαίωμα να καυχώμαστε, πως το νησί μας δεν ήταν άσημο, τόπος στεγνός ανέμ- πνευστων ανθρώπων, χωρίς πνοή δημιουργική, δίχως παλμούς κι' δ- νειρα. Απεναντίας και τους μεγά- λους ποιητές του είχε, όπως έντεχνος διελέθαμε άλλοτε, και τους μεγά- λους καλλιτέχνες του. Γιατί στο τέ- λος — τέλος μικρό είναι: το να στήνε- ται ένα έργο στο κέντρο ακμαζούσης πόλεως, να φιγουράρει πλάγι: σε έρ- ρα αξίας και με δυναμισμό και ν' αναφέρεται: από τους κατοπινούς συγγραφείς;

Ο Έρμιόγνης ήταν φτασμένος γλύπτης ύποσδηπότε. Το θέμα του είναι γλυκό. Γυμνό γυναικάς. "Η χάρις κι' αυτή δεν του λείπει: αφού οι συγγραφείς το πρόσεξαν και τον ανέφεραν. Και μένει: ίσως το έρω-

τημα, μήπως ο άέρας του νησιού, τούδωσε τίποτε ιδιαίτερα σημάδια κάποιες υπάρχουσες Κυθηραϊκής τέχνης, που σαν ιδιότυπη να προ- δλήθηκε με το έργο του στο Κό- ρινθο; ή κι' ακόμα, άφησε άπλως την τέχνη, ή την δίδαξε σε άλλους Κυθηρίους μαθητάς;

Δυστυχώς τίποτε δεν είναι δυνα- τόν να τον αναύρη από τα δάθη του πηγαδιού της λησμονιάς, που έδωθήσθη. Φυσικά στο Μουσείο των Κυθήρων υπάρχει το γλυπτό αγαλ- ματάκι της "Αφροδίτης", που κρα- τεί κατά Πραξιτέλεια μίμηση στα χέρια τον γυίο της έρωτα, έργο ά- ναγόμενο στην Ρωμαϊκή εποχή, κι' ακόμα ή εύρεθείσα στις 14 'Ιουλίου 1906 στην Παλιόπολη ενεπίγραφη πόρινη πλάκα (ύψους 0,79, πλά- τους 0,17 - 0,16 και πάχους 0,30, αρκετά φαγωμένη απ' τα νερά και πελεκημένη ακόμα από όργανο, με λειψά τα θαθεία χαραγμένα γράμ- ματά της ύψους 0,05 «των της Θεάς πρ» (εκ των της Θεάς - Α- φροδίτης - προσόδων) που θά ήταν βάση του τελευταία κοσμηθέντος τον ναόν της από το αρχικά κατά τον Πικσανία όπλισμένου ξόανου της, αγάλματος της Θεάς, κατασκευ- αζόμενου, κατά συνήθεια από συ- νεισφορές των κατοίκων του νησιού και των προσόδων του Ιερού.

Γλύπται, ως εκ της υπέρχεις των δειγμάτων αυτών θά υπήρχαν λοι- πόν και στα Κύθηρα, κι' ή υπό- θεσις αυτή, ενεθάρρυνε ίσως στο πα- ρελθόν τους παλιούς περιηγητές — ταξιδιώτες να γράφουν, ότι είδαν υπολείμματα των αρχαίων αγαλμά- των θυθισμένα σε λάκκους και νε- ρά, συγκεκρυμένα δε τον Νικόλο Στεφανόπου: να εξιστορήσει στο τα- ξίδι: μετά το θέσιο του Δήμου, τα της Βραχυγραφικής και άλλων επι- γραφών που, κατά πλαστήν επινόη- σή του, συνάντησε στο Ταίριγο, κα- θώς και την παράστασή της ήμίγυ- μνης Θεάς μετά ζεύγους έραστών, εικονιζομένης δέθεν στο κέντρο άρ- χαίου μαρμάρινου τραπέζιού του.

Ο Έρμιόγνης στάθηκεν έντως απ' τους μεγάλους μας Κυθηρίους και μάς τιμά με την χλωμή άντίνα του καλλιτεχνικού του άστρου, (θύ- μηση της σμίλης του) πάμπλους τώρα αιώνας.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Είς την 3η στήλην του «Στιχομυθία στ' Αντικύθηρα» μετά την 15 γραμμήν ν' αναγνωσθή:

«... γιά να λάβει την άπάντησιν «... Δεί γάρ τον αυθαίρετον θάνατον ου φυγείν είναι πράξεων, άλλα πράξιν», εις δε την 3ην γραμμήν της 2ας στή- λης το «συντεταγμένου» να αναγνω- σθή «συντεταραγμένου».

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Β. ΚΟΥΤΟΥΖΗ

Τόν Βασίλη Κουτουζή, τόν γνωρί- ζουν, άσφαλώς, όλοι όσοι έχουν μιά κάποια σχέση με τόν Πειραιά.

Τόν γνωρίζουν σαν τόν άνθρωπο τόν άφροσωμένο στα καθήκοντά του σαν δημοσιογράφον και υπεύθυνον Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων της Νομαρχί- ας Πειραιώς.

Άλλά ο Κουτουζής έχει και μίαν άλλη ένασχόληση: Τήνσυγγραφή.

Δείγμα του ταλέντου του μάς έδω- σεν πρόσφατα μ' ένα πραγματικό με- λέτημα, γύρω από τις Δημόσιες Σχέ- σεις και τόν τρόπο εφαρμογής τους στην Ελλάδα.

Χωρίς όπεραντολογίες αλλά πολύ στρωτά και ρεαλιστικά, δίνει στον ά- ναγνώστη του να αντιληφθή ποία πρέ- πει να είναι ή πραγματική εικόνα των Δημοσίων Σχέσεων, και κάνοντας μιά ιστορική αναδρομή του Θεσμού απ' την αρχαιότητα έως σήμερα, καταλήγει στο πολύ σωστό συμπέρασμα ότι οι δη- μόσιες Σχέσεις δεν διδάσκονται αλλά είναι καθαρά ζήτημα πείρας και πρακτι- κής.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ 1973

Σε λίγα χρόνια θά ισχύη και γιά τα Κύθηρα, ό,τι έφαλλεν ο ποιητής γιά τα παρ' το 1821, εάν συνεχισθή ο ίδιος ρυθμός άφανισμού και έρημώσεως.

Η στατιστική του 1973 λέγει:

Θάνατοι: 150.

Γεννήσεις: 53

Γάμοι: 33. (Οι 25 άνεχώρησαν εις Αυστραλίαν).

Δέν νομιζομεν ότι χρειάζονται σχό- λια.

Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τήν 16ην Μαρτίου έλαβεν χώραν εις τάς αίθούσας του Ενοδοχείου «ΕΕ- ΝΟΦΩΝ» ο καθιερωμένος ετήσιος χο- ρός του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Α- θηνών.

Η επιτυχία του υπήρξεν απόλυτος, τόσοον από πλευράς αριθμού συμμετε- χόντων όσον και από πλευράς ψυχα- γωγίας και παρουσίας έκλεκτών Κυ- θηριών.

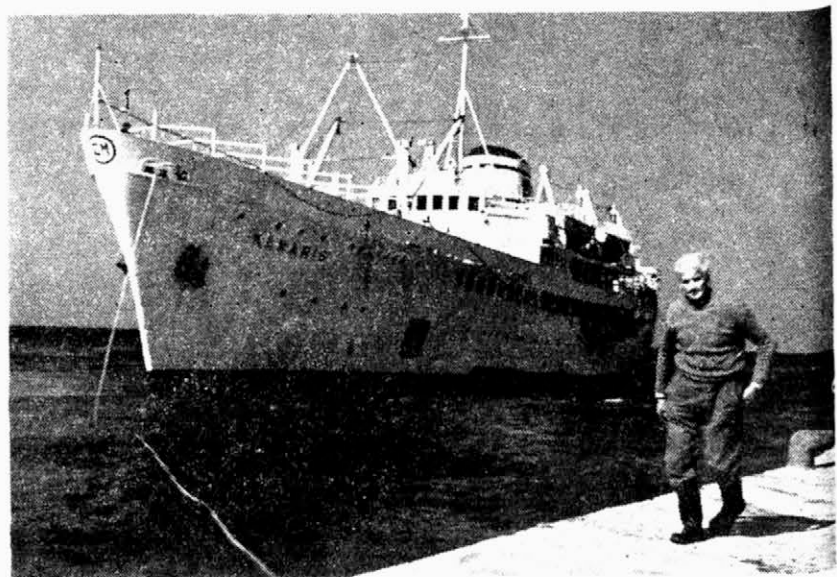
Οι χοροί των σπαλετοφόρων ένεθου- ούσαν τους παρισταμένους, καθώς και το πλούσιον λαχείον το όποιον άνέδει- ξεν πλείστους νικητάς, χάρις εις την πληθώραν των εύγενώς προσφερθέν- των δώρων από μέρους των Κυθηρί- ων κυρίως.

Είς το Διοικητικόν Συμβούλιον του Συνδέσμου καθώς και προς όλους τους εργασθέντας διά την επιτυχίαν της έκδηλώσεως, όφείλονται θερμά συγ- χαρητήρια.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Η "ΦΩΝΗ,, ΘΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΑΦΟΙ ΤΖΑΝΝΕ
ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9
ΤΗΛ: 3231559 - 3231663

ΚΑΘΕ ΠΕΡΣΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

Και οι δύο φωτογραφίες έχουν ληφθή στις 24 Μαρτίου. Δηλαδή αφού άπεκατεστάθη ο μύλος της 'Αγίας Πελαγίας. Και παρ' όλα αυτά οι έπιβάτες άνεδήχθη στο καρδί: με δάκρυς. Και δέν είχε και θάλασσα. Γι' θά κάνουμε το καλοκαίρι αν έχη και λίγη φουσκοθαλασσία;

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΝΑΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πόσες μιά πόσες αναμνήσεις δεν μάς ξυπνά πολλές φορές ένα τυ- χαίο γεγονός, που στην μικρή ζωή μας, βρίσκειται μπροστά μας και μάς φέρνει: χρόνια και χρόνια πίσω...

Θάταν γύρω στα 1934 - 35 (ά- λήθεια τότε περάσαν σαράντα χρό- νια), που μιά μέρα σε κάποια γυ- μνασιακή τάξη εμφανίστηκε ένας δάσκαλος γιά να διδάξη στοιχειά μουσικής σε έδωδημένα περίπου κα- νοπροαίρετους διαδόλους.

Ήταν έμπνευσμένος ο άνθρωπος. Πίστευε με όλη την δύναμη της ψυ- χής του, ότι ήταν δυνατό να εξημε- ρώση τους Έλληνόπαιδες με εκεί- να που έκλεινε μέσα του, και ξεκι- νώντας απ' τα στοιχειά του πεντά- γραμμου να δάλλη κάποιο λιθάρι στο χτίσιμο της νέας Έλληνικής γε- νιάς.

Πόσο γελάστηκε αλλά και πόσο έμεινε θαθεία χαραγμένος στην μνήμη όλων εκείνων, των λίγων, που δεν τον έλέπαν σαν δάσκαλο άλ- λά σαν άγνό ιδεολόγο, πιστό σ' αυ- τό που διακόνευε από πεποίθησι: κι' όχι από υποχρέωσι.

Η βιοτική ανάγκη ήταν γι' αυ- τόν σε δεύτερη μοίρα. Ζούσε με το όραμα μιάς καλύτερης μέρας, γιά όλους. Ζούσε με την πίστη στην θε- ική άποστολή του ανθρώπου. Κι' όταν ώργισμένος γιάτι δέν μπορού- σαν οι μαθητές του της τρίτης γυ- μνασίου να αντιληφθούν τα όσα τους εξηγούσε, έζω απ' τα όρια της μουσικής, τότε έδωζε μιά ύστερική κραυγή αποκαλώντας μας όλους: «χτήνη».

Μου τόν ξανάφερε στη μνήμη έ- να βιβλίο του, που είδε το φώς της ημέρας το 1966 με τόν τίτλο: «2000 χρόνια μετά τους Έμμαους — Στο βασίλειο του χτήνους».

Και το φρεσκάρισα πάλι, λαβαί- νοντας πριν λίγες μέρες κάποιους σίχους του, άπαύγασμα φιλοσοφι- κού κατασταλάγματος, ύστερα από πόσων χρόνων μελέτη γύρω στον άνθρωπο και την ψυχή του.

Ο πειρασμός είναι μεγάλος, γιά να κρατήσω μόνο γιά μένα το «ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΙΣΚΙΟΥ», ένα ποι- ημά του που είναι νομίζω και ξέσ- πασμα της ζωής του. Άλλά δεν έ- χω το δικαίωμα.

Και τούτο γιάτι ο Σταύρος Προ- κοπίου, ο άνθρωπος που τις συνθετι- κές του ικανότητες έκρινε άξίες να διευθύνη Ένας Δημήτριος Μητρόπου- λος, υπήρξε Ένας απ' τους δασκά- λους μου.

Τιμή μου!...

Σαν έλάχιστο δείγμα άξιοσύνης του, αντιγράφω παρακάτω αυτό που νομίζω ότι είναι ένα κομμάτι ζωής του αν όχι: όλάκερη ή ζωή του:

ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΙΣΚΙΟΥ

Σά να φωτάει λίγο καπετάνιε και το δοργά σαν ήσυχο άκω μέσ' το ψυχρό καρδί: σου που μπήκα πιά δε θαστώ

Χτυκίό 'ταν το ταξίδι: μου δώ κάτω φριχτό ταξίδι: άπελπισιά σε θάλασσα δίχως σταλιά φεγγάρι ή ήλιοφεγγάι

Μά νάσου πώ Καραδοκύρη γιά που με πās στα σκοτεινά; άνθρωπε! δές το - τόγγράφ' ή πλώρη γιά πουμενά!

Μέσα στη χίμαιρα σε ταξιδεύω με πλοίο φάντασμα σε τριγυρνώ και με πουλιά - έλπίδες στ' άλλιπου' (ρό του)

σε ξεγελώ.

Άχ! τί άκού του Ίσκιου Άντάρτη γιά τέτοιον φέμα λυσσιανών και ζω σε βούρκο, σ' αίμα και δά' (χρ)

και χαλασμέ;

Σά να φωτάει λίγο Καπετάνιε και τόν δοργά σαν ήσυχο άκω ίσως να φτάνομε κοντά στο τέρμα στο λυτρωμέ.

ΑΡΑΛ.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΤΩΗΡΩΝ»

Έκδο:δωμένην έν 'Αθήναις

ΕΤΟΣ ΙΑΡΤΕΩΣ 1974

ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'

ΜΑΡΤΙΟΣ 1974

ΙΑΡΤΗΣ:

ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:

(1879) 1924 - 1972

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Κοκκιναρά 18 - Κηφισιά

ΤΗΛ.: 8015.546 - 8017.969

ΤΗΤΕΤΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ:

ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

ΤΗΤΕΤΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΤΗΣ

Βασ. Σοφίας 8 - 10 - Δάφνη

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»

Ίπποκράτους 65 'Αθήναι

ΤΗΛ.: 618.684

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έσωτεριχοῦ:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—

ΠΑΣΗΣ ΦΤΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—

Έξωτεριχοῦ:

ΓΕΝΙΚΟΣ: Δολλάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ

(περιλαμβανομένης

αεροπορικής 'Αποστολής)

ΤΙΜΗ ΦΤΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

'Η Έθνεγεροία του 1821 και η συμμετοχή των Κυθήρων στον αγώνα

Υπό του κ. Γ. Χασιακού

Η Ελληνική Επανάσταση του '21, η πρωτόκουστη σε ήρωισμούς και αυτοθυσίες, προετομήθηκε και ώριμασε, αφού καλλιεργήθηκε στις δουλωμένες ψυχές των ραγιάδων ο πόθος της Ελευθερίας επί τέσσαρες αιώνες, μέσα στα κρυφά σχολεία, με τις παραδόσεις και τους θρύλους, με τα ήρωικά παραδείγματα της ανδρείας και της αυτοθυσίας των Περασμάτων προγόνων μας στα Θερμοπύλεια, στο Μαραθώνα και στη Σαλαμίνα και των Αραβομάχων του Βυζαντίου.

Οι κατά τόπους αγώνες των Ελλήνων (Κλεφτών και Αρματολών) στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς, προετοίμασαν ολόκληρο τον ελληνικό λαό, για να ζητήσει την ελευθερία του. Τα ήρωικά κατορθώματα των Κλεφτών γίνονταν την ψυχή των πανελλήνων, ώστε αποφάσιζαν τη μεγάλη εξέγερση κατά του τυράννου, για να αποκτήσουν την ελευθερία τους, το πολυτιμότερο αγαθό του ανθρώπου.

Τετρακόσια χρόνια οι ραγιάδες, που κρατούσαν μέσα τους δασυνή κάποια σπύδα αγάπης προς την πατρίδα και πίστωσης προς τη θρησκεία, αντί να αφοσιωθούν με τους καταχρηστές και να ξεχάσουν την προέλευσή τους, εργάζονταν με υπομονή και καρτερικότητα για τη μεγάλη στιγμή του ξεσηκωμού του Έθνους. Αποκοιμίζαν τους Τούρκους με φαινομενική υποταγή, ενώ κρυφά εργάζονταν για τη διαδρωσίση της μεγάλης Οθωμανικής αυτοκρατορίας, που τόσα χρόνια παντοδύναμη κυριαρχούσε στα Βαλκάνια. Και η ώρα του Σηκωμού έσάλπισε!

Πάνω από εκατόν πενήντα χρόνια πέρσαν από τότε, που οι γιγαντομάχοι πατέρες μας ξεσηκώθηκαν με ακράτητο ένθουσιασμό «υπέρ πίστεως και Πατρίδος». Όλοι αυτοί με τα άνδραγαθήματά τους έστησαν ολόκληρη την Ευρώπη, που νόμιζε ότι η Ελλάδα είχε ταφή πλέον με την άλωση της Πόλης. Το Ελληνικόν Έθνος δεν έδοθη, αλλά κοιμήθηκε μόνο, μέσα στα όνειρα των θρύλων και των παραδόσεων του, για να μη νιώσει φρικτούς πόνους από τις καταστροφές, τις σφαγές και τους εξευλισμούς, που το περιέμεναν μετά την υποδούλωσή του. Γι' αυτό, όταν πλησίασε η ώρα της Ελευθερίας, όλοι οι Έλληνες ήταν έτοιμοι να προσφέρουν το αίμα τους και όλους τους θησαυρούς τους στον μεγάλο αγώνα. Και κατά τον ποιητή:

«Γι' αυτούς δεν είχαν η ζωή γλυκά (δεν είχε η ανόητη χαράς και τα που-δεν είχε η ανόητη χαράς και τα που- (για τραγούδια, οι χρόνοι φεύγαν σκοτεινοί...».

«Αν και άραισαν αρκετά και διασκορπίστηκαν οι Έλληνες, λόγω των συνεχών σφαγών, των φρικτών μαρτυριών και του παιδομαζώματος, όμως δεν απελπίζονται. Αντίθετα αισθάνονται την ανάγκη να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους, για να αποτινάξουν τον βαρβαρικό ζυγό. Οι Έλληνίδες μητέρες γαλουχούν τα παιδιά τους με την αγάπη προς τη θρησκεία και ποτίζουν τις απαλές ψυχές τους με τον ένδοξο πόθο της Ελευθερίας και με το ακράτητο μίσος κατά των τυράννων, ως έ-ξε:

«Κατάρτα νάχετε παιδιά, τα σώματα μη λυώσουν' όσο να ζήτε, την Τουρκιά να μη την προσκυνάτε».

Ετσι, το Έθνος πήρε την απόφαση το 1821 να αποτινάξει τον ζυγό των Τούρκων, ζητώντας το ιερώτατο και ευγενέστατο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την Ελευθερία των τόπων των πατέρων του, ή να πεθάνει και διαλαλεί για πιά λόγο αγωνιζέται:

«Γι' αυτούς Χριστού την πίστι την αγία για της Πατρίδος την Ελευθερία γι' αυτά τα δύο πολέμω, κι' αν δεν τ' αποκτήσω, τί μ' όφε-

(Λεί νά ζήσω;

«Αλλά, μήπως «υπέρ πίστεως και Πατρίδος» δεν αγωνίστηκαν στον Όλυμπο και στον Κίσαβο, στ' Αγραφα και στον Ταύγετο οι Κλέφτες και οι Αρματολοί και δεν πέθαναν κατά χιλιάδες άλλοι Έλληνες κάτω από τον βαρύ ζυγό της δουλείας; Τα ίδια θάνατα ιδεώδη της Φυλής ωδήγησαν τους Τουρκομάχους πατέρες μας στο Σηκωμό, με το πρώτο σάλπισμα της Έθνεγεροίας του 1821. Έναόρκωσι των ιδεωδών τούτων είναι ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός, που ευλόγησε το λάβαρο της Ελευθερίας μπροστά στους παριστάμενους πολεμιστές, την ιερή εκείνη στιγμή της 25ης Μαρτίου 1821.

«Αν και πέρσαν 153 χρόνια από τη μεγάλη εκείνη ημέρα, καθένας από εμάς θέλει να θυμώσει:

«Στου Γερμανού το μέτωπο, κρυφά γλυκοχαράζει του Γένους το ξεμέρωμα...».

Από τη στιγμή αυτή, όλοι οι Έλληνες αδελφομένοι ρίχνονται στον αγώνα. Όσοι μπορούν να κρατήσουν όπλα και να πολεμήσουν, άρτομητοι ρίχνονται κατά του τυράννου και σκορπίζουν παντού τον πανικό και την καταστροφή στον λυσοσμένο έχθρο:

«Αν' άκρη σ' άκρη χαλασμός, φλόγα παντού και σίδερο».

Και αυτές οι Έλληνίδες ακόμα, δειχνουν άφθαστο μεγαλείο ψυχής:

«Τόν θάνατο στον πόλεμο τιμή τον έχουν όλοι, κι' είναι γλυκός ο θάνατος...».

Έδειξαν την αγάπη τους προς την ελευθερία με το χορό του Ζαλόγγου, τον ήρωισμό της Μπουμπουλίνας και των γυναικών των Φαρών, της Κρήτης, του Μεσολογγίου, της Νάουσας και της Μάνης.

Η νίκη των Ελλήνων στη Μονεμβασία και στην Τριπολιταία, η πανωλεθρία της στρατιάς του Δράμαλη, η αντίστασις του Μεσολογγίου και άλλα γεγονότα, υπήρξαν θαύματα της ελληνικής ανδρείας στον γιγάντιο αγώνα του '21. Τιτάνες υπήρξαν οι μαχητές του Βαλτετσίου και της Αλαμάνας, του Κερνησιού και των Δολιανών, των Δερβενάκων και του Μανιακίου, των Βασιλικών και της Γροβιάς, της Αράχωβας και του Διστόμου.

Η Ελληνική δάφνη ανθίζει και στ' άλμυρά νερά των ελληνικών θαλασσών. «Αφάνιστη υπήρξε η ανδρεία των ναυμάχων Κανάρη, Μιαούλη, Ανδριόπου, Κατάνη κ.ά., που χτύπησαν θανάσιμα τον έχθρο με τους κεραιονούς των πυρφόρων πλοίων τους.

Υστερα από τα γενικά στοιχεία, που παραθέσαμε για το Σηκωμό του Γένους κατά των Τούρκων, κρίνουμε σκόπιμο να καταχωρήσουμε και μερικές λεπτομέρειες, για τη συμμετοχή των Κυθήρων στον ιερόν αγώνα, που την εποχή της Έθνεγεροίας τελούσαν υπό Αγγλικήν κατοχή.

Όταν κηρύχθηκε η Επανάστασις του '21, οι Αγγλικές αρχές του νησιού δεν ευνόησαν μία τέτοια ενέργεια, διότι ασφαλώς θα φοβούνταν και παρόμοια εξέγερση εναντίον τους από τα Επτάνησα. Γι' αυτό και δεν άφηναν να ενισχυθεί το φιλελεύθερο πνεύμα των κατοίκων. Επί πλέον δεν ήθελαν να δυσαρεστήσουν τους Τούρκους, με τους όποιους διατηρούσαν αγαθές σχέσεις. Ετσι, περιώριζαν η καταδίκαν όσους από τους κατοίκους του νησιού εξέδελαν τον αίσθημά τους για τον αγώνα του Έθνους μας(1).

Οι Κυθηριοί, όμως, δεν έμειναν άμετοχοι στον ιερόν αγώνα του Έθνους παρά τας πιέσεις των Αγγλων. Η ανάνησι από τα δεινοπαθήματα των Ελλήνων, το κήρυγμα της Επανάστασεως και η είδησις του Σηκωμού του Γένους, ξεσήκωσαν τους φιλελεύθερους Κυθηριούς κι' έσπευσαν έθελον-

Ελλήνων. Κρυφά και χαμηλόφωνα τικά να ενισχύσουν τον αγώνα των συνεννοούντων μεταξύ τους, γά να μη δώσουν υποψίες στους Αγγλους και λίγοι - λίγοι έφευγαν για την Πελοπόννησο, όπου κατατάσσονταν στα Ελληνικά σώματα. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο Ν. Ι. Κασσιμάτης.

Άλλοι πάλι Κυθηριοί ενίσχυσαν τον αγώνα με χρήματα και άλλα έφάρμακα. Ο Ιωάννης Κλάδος (υποπρόξενος των Ρώσων στην Ύδρα) έστειλε στην Ακροκόρινθο πέντε κανόνια κι' ένα πλοίο. Ο Κυθηριός Σαράντος και οι αδελφοί Αθανασάκης έστειλαν 22 πλοία κατά διαστήματα, μπορούσι και τρόφιμα προς τους αγωνιζομένους Έλληνες. Στα προεπαναστατικά χρόνια, πολλοί καταδιωγμένοι Έλληνες από το Μωριά βρήκαν στα Κύθηρα φιλόξενο καταφύγιο και γλύτωσησαν από τους Τούρκους.

Στις σφαγές των Ελλήνων της Σμύρνης από τους Τούρκους, περιλαμβάνονται και τριάντα Κυθηριοί. Γι' αυτό και στο νησί, από αγανάκτησι, εκδικήθηκαν τους Τούρκους οι κάτοικοι, όταν τους δόθηκε η ευκαιρία.

Μόλις άρχισε η επανάστασις στην Πελοπόννησο, πενήντα περίπου τουρκικές οικογένειες έφυγαν από εκεί και αποδιδάστηκαν στο νησί, γιατί ίσως έπιασε θαλασσοταραχή. Πήγαν για την Κρήτη, που την κατείχαν οι Τούρκοι κι' εκεί θα εύρισκαν ασφάλεια. Φτάνοντας στα Κύθηρα αποβιβάστηκαν σε τρία μέρη: Πλατειά Αμμο, τους Φούρνους και τη Βληχάδα. Έπειδή το νησί είχε Αγγλική Διοίκηση, σκέφθηκαν πως θα μπορούσαν να παραμείνουν εκεί με ασφάλεια και να μη φύγουν για την Κρήτη. Οι Καραβίτες όμως, ίσως και μερικοί από γειτονικά χωριά, κατέβηκαν κάποιο βράδυ στην Πλατειά Αμμο και σκότωσαν όλους τις τουρκικές οικογένειες, που είχαν κατασκηνώσει εκεί. Έξαφάνισαν δε τα πτώματα, για να μη τα βρουν οι Αγγλοι.

Σε λίγες μέρες, η Αγγλική Διοίκηση άνακαλούσε το έγκλημα και έπιασε αρκετούς Καραβίτες. Κατάδικασε έξι σε θάνατο με άγχονη, που τους κρέμασαν έξω από τη Χώρα (στη θέση Κρεμασμένοι) και άλλους οκτώ φυλάκισε.

Η πράξι αυτή των Καραβιτών είναι, βέβαια, θάρραρη και κατακριτέα. «Αν όμως, σκεφθούμε τα χρόνια που οι Τούρκοι προέβησαν στο Ελληνικό Έθνος, δεν μπορούμε να μη αναγκάσουμε και να μη εξεγερθεί κάθε ελληνική ψυχή, ώστε να ζητά εκδίκηση κατά του τυράννου.

Με την συμπλήρωσι 153 χρόνων από την Έθνεγεροία, ως αναπολήσαμε το παρελθόν και ως ζήσαμε νοερά τις ήρωικές στιγμές του μεγάλου του '21 αγώνα. «Ας κρατήσουμε γερά τη σκυτάλη του Έθνους, που μας παρέδωσαν οι ήρωες του '21 και ως ατενίσουμε το μέλλον του Έθνους μας με αισιοδοξία και πίστι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Μέλος του Συνδέσμου Ελλήνων Λογοτεχνών

1. Ι. Π. Κασσιμάτης: «Από την παλαιά και σύγχρονη Κυθηρική Ζωή», σ. 122.

ΜΑΛΕΑΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε. ΔΙΠ ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ώραν 11 π.μ. διὰ ΘΗΡΑΝ, ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ, ΣΗΤΕΙΑΝ, ΚΑΣΟΝ, ΚΑΡΠΑΘΟΝ, ΧΑΛΚΗΝ, ΡΟΔΟΝ.

ΠΕΜΠΤΗΝ ώραν 10 π.μ. διὰ ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ, ΜΟΥΔΡΟΝ, ΜΥΡΙΝΑ, ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ώραν 11 π.μ. διὰ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ, ΓΕΡΑΚΑ, ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΝ, ΝΕΑΠΟΛΙΝ, ΕΛΑΦΡΟΝΗΣΟΝ, ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ, ΚΑΨΑΛΙ, ΠΟΡΤΟΚΑΓΙΟ, ΓΥΘΕΙΟΝ, ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ. Γραφεία 421.679, 420.478.

Πληροφορίες πρακτορείον 424.800.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

«ΑΝΟΙΣΙΑΤΙΚΟ ΤΟΠΕΙΟ»

είναι ο τίτλος του παραπάνω έργου που αποτελεί μέρος της καινούργιας δουλειάς του Χαρ. Κορωναίου

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ Χ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Την 29ην λήξαντος μηνός, έγένοντο εις μίαν των αίθουσών του Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» εν Αθήναις, τα εγκαίνια της έκθεσεως ζωγραφικής του Κυθηριού κ. Χαράλαμπος Κορωναίου.

Ο κ. Κορωναίος δεν είναι άγνωστος εις τον καλλιτεχνικόν κύκλον της Ελλάδος. Έχει έπαινετημένης δώσει δείγματα της ευσταθείας του, που την αποτυπώνει στους ζωγραφικούς του πίνακες.

Η καινούργια δουλειά του, επιβεβαιώνει ακόμη μία φορά, το πόσο ο Κορωναίος είναι βαθειά ζυμμένος με τη φύση και τους ανθρώπινους χαρα-

κτῆρες.

Απ' τα έκτιθέμενα έργα του, σημειώσαμε ιδιαίτερα τους πίνακες του με τον τίτλο «Απόδειπνο», Έθωνό «Κυθηρικό ακρογιάλι» «Μετέωρα» και την άκουσάρα του «Πρωινό».

Για το έργο του «Ιερατική Μορφή», δεν μπορούμε να πούμε τίποτε. Και τουτό γιατί είναι το μέχρι σήμερα έργο «της ζωής του».

Αν ο Κορωναίος, ο τόσο γνώστης της Ελληνικής ύπαιθρου με τις χρωματικές παραλλαγές της, συνεχίσει έτσι την καλλιτεχνική του πορεία, τα Κύθηρα θα υπερηφανεύονται μία μέρα γι' αυτόν.

Ο ΛΕΥΚΑΔΟΛΑΤΡΗΣ

Τα μέρη, οι τόποι αγαπιώνται συνήθως από ένα ξένον για δύο λόγους: Ο ένας αφορά τα προσόντα, την θέση, τις όμορφιές τους κι' ο άλλος τους ανθρώπους τους. Τους καλοκόμους και γλυκείς, που κι' όταν χωριθείς από κοντά τους τους θυμάσαι ζωηρά, τους νοσταλγείς. Κι' εγώ που συνδέθηκα λίγο ή κι' αρκετά με την Λευκάδα, που χόρτασα τις όμορφιές της σ' ατέλειωτους περιπάτους και που τώρα μακριά της φλογίζομαι από τις θύμησές της, συνεδέσθην με τον διαλεχτό δικηγόρο της κ. Τάκην Α. Μαμαλούκα.

Φοβούμαι πως θα προσκρούσω στην μετροφορούνη του αν ξεπαρρευθώ και γράψω τίποτε το πιο πολύ γι' αυτόν, όμως μου είναι αδύνατο να σθώσω την σφραγίδα αυτήν της μνήμης μου και τον παρακαλώ θερμώς να συγχωρήσει το ότοπμά μου.

Τόν γνώρισα με αφάνταστην στοργήν σκυμμένον στο έργο της δημοσίας βιβλιοθήκης της Λευκάδος. Έπληροφόρηθηκα τους άγαντες στο να εύπρεπισή το ώραίο κτίριό της, τον κήπο του, να πλουτίσει μ' όποιοδήποτε άκομη αντικείμενο το μουσείο της (κι είμουν μαζί του όταν μετέφερε ένα εγκαταλειμμένο εκκλησιαστικό κιονόκρανον σ' αυτό, που θα έκασα στρέφεται) και την περιώση από την συστάση της με άλλην ύπηρεσίαν που θα την έβλαπτε και θα την άδικοσε έτσι καταφανώς και την κάπως παρημελημένην αυτήν πόλιν. Τόν γνώρισα μ' ένδιαφέροντα για τις πλατείες, τους κήπους, τους δρόμους, τις εκκλησίες, το Κάστρο και την πόστρα κι' εύπρεπισμό της Λευκάδας κι' όμολογώ, ότι δεν θα βρεθεί κανείς ν' άμφισβητήσει τις άγχιές άπόψεις, που έχει για το κάθε τι στα Ζητήματα αυτά, για την όρθή θέση, που θα πρέπει να βαλθούν και γίνουν. Ο κ. Μαμαλούκας άγαπή αφάνταστα την πόλιν αυτή. Την έχει μοναδικά λές ζήσει, ξέρει την ιστορία της, θυμάται τα γεγονότα, τα πάντα κι' είναι μεθυσμένος από τις όμορφιές της.

Ένα στοιχίο της Λευκάδας θα τον έλεγα, αν δεν είχαν (επί τω καλῷ και το πολύ ωφέλιμον) η λέξις αυτή μίαν έννοια υπερβολής. Άλλά κι' όλα αυτά δεν είναι ίσως αρκετά να τον χαρακτηρίσουν γιατί ο κ. Μαμαλούκας είναι προσηνέστατος προπαντός στους Ε-

νους. Θέλει να τους θερμάνη την άγάπη για το σπάνιο τουτό νησί, θέλει να τους ήλεκτρίση, να τους άνεβάσει πιο ψηλά από τις συνήθεις κρίσεις και να του έκτιμήσουν τα προσόντα των καλλονών και του κόσμου του.

Τι θαυμάσιοι γίνονται κάποιοι τέτοιοι άνθρωποι στις μικρές πολιτείες; Κρατούν την έμπιστοσύνην των άξιων άλλων, που οι συνθήκες της ζωής τους άπεμάκρυναν άπ' την γενέθλιο γή τους και τους αφήνουν ήσυχους να ξεύρουν, ότι η άγαπημένη πολιτεία τους δεν φοβάται να προδοθή έτσι έμπιστευμένη σε πρόσωπα ξεναγικά σαν του άξιότιμου τούτου φίλου μου.

Όμως κι' άπ' την έπαφί μου με τον κ. Μαμαλούκα δεν θα παραλείψω να τονίσω τις σπιθιστά καταποτιστικές σε όλα γνώσεις του, που είναι και τα νήματα της έρασιμότητάς του και άβροχά χαρακτηρισ του, γιατί ο κ. Μαμαλούκας πέραν της δικηγορικής σταδιοδρομίας του έστάθη σε σειράν έτών κι' ο δημοσιογράφος, ο κατ' έξοχην έννημερωτικός της ζωής και των συμβάντων του νησιού με την Ζηλευτή έβδομαδιά άφημερίδα «Λευκάς» που εξέδιδε άπ' το 1950 - 1955 (με σκέπασα, για να σάς την θυμίσω, στο πάνω τίτλο της τον χάρτη και τον φόρο της). Ένα φύλλο άδικημένο στο χλωμό χαρτί που τυπωνόταν, με εύχρηστη ύλη, έξαίρετο στην κομψότητα του λόγου του.

Ο ίδιος, έκτός της πρωτότυπης και χρήσιμης συνεργασίας τόσων έκλεκτών διανοουμένων της Λευκάδας, έγραφε το τακτικό άρθρο της, κάποτε - κάποτε κάποια άπαλούς στίχους, και πάντοτε, τα θαυμάσια χρονογραφημάτά του, σε τόστα είχε ζωντανέψει όλους τους τύπους της, όλα τα ένδιαφέροντά της που επιδέχοντο τυχόν κάποιο σχόλιο, το πών θα έλεγα. Μού άφησε άπ' όσα έδιάβασα την έντύπωση ότι είναι ένας λαμπρός χρονογράφος που στο γραπτό του δίνει πικάντικη και κεφάτην γεύση, που γράφει στο πεζό αλλά το κυλά σαν ποίημα, που κρατεί εικόνες της ζωής, που περνούν όμως σαν όνειρο και μελωδία μπροστά μας. Πού ζωγραφίζει φιλιό...

Πόσο θα ήταν σκόπιμο, μία σειρά άπό αυτά, να βγαίνουν κάποτε σε βιβλίο; Ήσαν ένας καθρέπτης της καθημερινής Λευκάδος.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ω.Ρ.Λ.

Σουλίου 4 - Αθήναι.

ΤΗΛ. 621-001

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 5-8 Μ.Μ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Εκ πολλών πλευρών γιγέρθησαν φωναί, εκ της δημοσιευθείσης επιστολής μιάς κηδεμόνος, εις το προηγούμενον φύλλον της εφημερίδος μας, της σχετικής με την μεταφοράν των μαθητών εις το Γυμνάσιον.

Εν τῇ ἐν λόγω επιστολῇ, διαγράφεται ἡ θέσις καὶ διατυπώνεται αἱ γνώμαι τῶν γονέων, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Αἱ ἀπόψεις τῶν λεωφορευόντων εἶναι διάφοροι. Οὗτοι ὑποστηρίζουν δύο βασικάς ἀποφύσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ κάτωθι:

Πρῶτον ὅτι ἐνὸς τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν, ἀπὸ ἑτοῦς καὶ πλεόν, ἠδύνησαν τὸ κόμιστρον κατὰ χιλιόμετρον, ἀπανταχοῦ τῆς Χώρας, οὗτοι δὲν τὸ ἐφήρμοσαν εἰς τὴν Νήσον, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀποφευχθῆναι περαιτέρω ἐπιβάρυνσις τῶν γονέων, καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν μαθητῶν δὲν γίνεται ὁμαλῶς ὁμοιογενῶς ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν, μεταξὺ γονέων καὶ λεωφορευόντων.

Εἶναι ἄκρως σεβασταί, αἱ ἀπόψεις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποσον ἐνδιαφέρει, εἶναι νὰ ἐξευρεθῇ μία λύσις ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς εἰς τὴν Νήσον ὑφισταμένης συγκοινωνιακῆς πραγματικότητος, ὥστε ἀμφότεροι αἱ διδασκόμενοι πλευραὶ νὰ σταματήσουν τὴν ἀπὸ διετίας ἐγερθεῖσαν ἀντιδικίαν των.

Εἰς ὅσον γνωρίζομεν, ἡ (ὑπο)σις Χωρ)κῆς Κυθήρων, παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ συννεγγοῦ τοῦ θέματος καὶ εὐελπιστεῖ ὅτι συντόμως θὰ δοθῇ ἡ ἐμπρόπουσα λύσις, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι ἀντικαθίστανται προσεχῶς καὶ τὰ δύο πεπαλαιωμένα λεωφορεῖα, τῶν ὁποίων ἀφῆρθησαν αἱ πινακίδες.

Ἄλλως, ἐὰν συνεχισθῇ ἡ τεταμένη αὐτὴ κατάσταση μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων μερῶν, τὸ μόνον ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι, νὰ δυσχερανθῇ ἡ εἰς τὸ μέλλον τακτικὴ φοίτησις τῶν μαθητῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον, μετὰ τὰ ἐξ αὐτῆς κακὰ ἐπακόλουθα.

Πάντως, καὶ τὸ σημειούμεν ἰδιαιτέρως, καὶ ὁ κ. Γυμνασιάρχης Κυθήρων, θὰ πρέπει νὰ φανῇ ὀλίγον ἐλαστικὸς εἰς τὸ θέμα τῆς μεταθέσεως ἐπὶ ἡμίωρον τῆς ὥρας προσελεύσεως τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι φθάνουν ἐξ ὧν τῶν μερῶν τῆς Νήσου καὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπνοῦν ἀπ' τὰ «θαθεῖα χαράματα» γὰρ νὰ εἶναι εἰς τὴν ὥραν τοῦ εἰς τὸ πρῶτον προσκλητήριον. Διότι ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει οἱ μαθηταὶ δὲν εἶναι «γαλατάδες» γὰρ νὰ πᾶνε πρὶν ἀπ' τὸ ξημέρωμα στὴ δουλειά τους.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν εἰς ἕκαστον σημείον τῆς ἐπαρχιακῆς Ἑλλάδος, ἐπιβάλλει εὐρύτητα ἀντιλήψεως καὶ ὄχι στενότητα καὶ ὀχύρωσιν ὅπως ἐνὸς γράμματος μιάς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου ἡ ὁποία καθορίζει τὰ ὁράρια τῶν μαθητῶν.

ΜΙΚΡΟΤΗΤΕΣ

Μᾶς μετεδόθη, ὅτι κατὰ τὰς ἐργασίας διανοίξεως καὶ διευρύνσεως τῶν διαφόρων ἐν τῇ Νήσῳ ὁδῶν, τινὲς ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν χωραφίων ποὺ εὐρίσκονται ἐκατέρωθεν τῶν διανογιζομένων δρόμων, ἐξήτησαν ἀπὸ τοὺς ἐργοδόχους τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως, διότι ἐγκρεμίσθη μὴ ξερολιθία ἢ κόπηκε ἓνα δένδρον.

Διςτάζομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Ἀλλὰ ἐὰν συνέβη, δὲν εἶναι ἀσφαλὲς πρὸς τιμὴν των. Διότι, τὸ γεγονός καὶ μόνον ὅτι ἐκ τῆς διευρύνσεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν ὁδῶν, αὐξάνεται αὐτομάτως καὶ ἡ ἀξία τῶν γαιῶν αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐκατέρωθεν αὐτῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρκεῖ διὰ τοὺς ἰδιοκτῆτας των.

Εἰς ἄλλου, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ἀπὸ ὅλους, ὅτι οἱ ἐργοδόχοι οἱ εὐρισκόμενοι αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς Κύθηρα, δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ὡς ὄργανα ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐκδασκῶν, ἀλλ' ὡς συνεργαταὶ τῶν κατοίκων, εἰς τὰ ἐκπολιτιστικὰ ἔργα ποὺ ἔχουν ἀναλάβει.

Τὸ νὰ ζητᾷ κανεὶς ἓνα χιλιόδραχμον διότι τοῦ ἐγκρέμισαν μὴ ξερολιθία ἢ γιὰ τὸ τόσο ἀποτιμᾶται μὴ ρίζα ἐλῆξ, εἶναι ἀπαράδεκτον. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος.

ΣΧΟΛΙΑ

Πολλὰ ἐλάθαιμε μυνύματα συμπαραστάσεως, εἰς τὸν ἀγῶνα μας ὑπὲρ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν Ἱδρυμάτων.

Καὶ δὲν προήρχοντο ἔλα ἀπὸ ἀνθρώπους φίλα διακειμένους, ἐκ τοῦ παρελθόντος, εἰς τὴν «ΦΩΝΗΝ».

Τὸ γεγονός αὐτό, ἐδραίωνει τὴν πεποίθησίν μας, ὅτι ὀρθῶς ἡ εφημερίς μας συνέλαθεν τοὺς παλμούς τῆς πλειονότητος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, τοὺς ὁποίους ὤφειλον νὰ γνωρίζουν, οἱ διαχειριζόμενοι τὰς κληρονομίας...

Ἡ εφημερίς μας, εὐχαριστεῖ ὅλους ὅσους τῆς συμπαρίστανται εἰς τὴν προσπάθειάν τῆς διορθώσεως τῶν «καλῶς κειμένων», καὶ ὡς καὶ εἰς ἄλλον σημείον ἀναγράφεται, θὰ συνεχίσῃ ἀγωνιζομένη ὑπὲρ ἐκείνων τὰ ὅποια θεωρεῖ ὡς ὀρθὰ νὰ γίνων διὰ τὴν Νήσον μας.

ΣΙΓΑ ΤΑ ΑΙΜΑΤΑ...

Μᾶς ἐτηλεφωνήθη ἐκ Κυθήρων, ὅτι κάποιος αὐτοκινητιστής, θιγείς ἐκ τῆς ἐπιστολῆς μιάς κηδεμόνος, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «ΦΩΝΗΣ», ἀπειλεῖ ὅτι ἐὰν μᾶθη ποῖα εἶναι, θὰ τὴν γδάρῃ ξωκτανὴ καὶ θὰ τῆς δάλλῃ φωτιά!

Δὲν ἐγνωρίζομεν ὅτι οἱ Τσιρινῶτες εἶναι καὶ παλληκαράδες, μέχρι τοῦ νὰ φθάνουν εἰς τὸ σημείον νὰ γδέρνουν καὶ ἀνθρώπους. Ἐκεῖνο ποὺ ξαίραμε, εἶναι ὅτι συνήθως οἱ

αὐτοκινητισταὶ μας γδέρνουν λαγούς ποὺ πιάνουν τὴν νύχτα μετὰ φανάρια τῶν αὐτῶν τους.

Περισσότερη σοβαρότης καὶ ὀλιγότερη αἰμοχαρεὶς ἀπειλαί, μετὰ τὴν αἰσινότητα εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν ὀρισμένων καταστάσεων, δὲν ἐλάττει τοὺς προσκαίρους θιγομένους αὐτοκινητιστάς, οἱ ὁποῖοι στὸ τέλος θὰ βγοῦν ὁπωσδήποτε κερδισμένοι, ἐφόσον θὰ διαθέτουν μόνον αὐτοὶ καινούργη λεωφορεῖα.

“Πλὴν Κυθήρων,,

Ὑπάρχουν καὶ κραυγαῖοι ἀλλὰ καὶ ἀφανεῖς ἐργάται, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μετὰ γενικὰ θέματα τῆς Νήσου.

Δὲν θὰ κατονομάσωμεν αὐτούς, διότι τοὺς μὲν πρῶτους δὲν θὰ διαφημίσωμεν, οἱ δὲ δεύτεροι λόγῳ τῆς διακρίνουσας αὐτοὺς σημαντικότητος δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν δημοσιότητα.

Ἐκ τῆς κατηγορίας αὐτῆς, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζομεν, ὅτι, ἐπιλεκτὸς Κυθηρὸς κατέχων καιρίαν καὶ ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν κρατικὸν μηχανισμόν, ἔχει ἐπιληφθῇ ἐσχάτως τοῦ θέματος τῆς διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀποκαταστάσεως τῆς ἀδικίας ἡ ὁποία ἐγένετο διὰ τὴν Νήσον μας. Ἦτοι τῆς ἀπαλειψέως τοῦ βροῦ «Πλὴν Κυθήρων» εἰς τὸ σχετικὸν Διάταγμα «περὶ δασωδῶν ἐκτάσεων».

Πρόκειται περὶ θέματος τὸ ὁποῖον γνωστὸν εἶναι, πόσον ἔχει ταλαιπωρήσει ὀλόκληρον τὴν Νήσον μας καὶ πόσον ἔχει συνετελέσει, ἀνασταλτικῶς εἰς τὴν πρόδόν τῆς.

Ἐλπίζομεν πάντως, ὁ κ. Ὑπουργὸς Γεωργίας, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὸ θέμα, νὰ ἐπιλύσῃ τοῦτο τὸ ταχύτερον ἀποκαθίστων μίαν ἀδικίαν ἡ ὁποία τελείως ἀδικαιολογήτως, προσεγγέ- νητο εἰς τὰ Κύθηρα.

Περὶ Παλαιοπόλεως

Εἶναι γνωστὸν τὸ πόσον οἰολόγος εἶναι ἡ περιοχή τῆς Παλαιοπόλεως, τόσον διὰ τὴν πυκνοφύτευσιν της ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν της σημασίαν.

Ἡ περιοχή αὕτη εἶναι, νομιζομεν, καιρὸς πλέον νὰ ἀρχίσῃ διαμορφούμενη μετὰ ὀρισμένα βασικά ἔργα ὑποδομῆς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν διευθέτησιν τῆς κοίτης τῶν δύο χειμάρρων οἱ ὁποῖοι κινδυνεύουν νὰ καταστρέψουν ὅλον τὸν φυσικὸν πλοῦτον τῆς περιοχῆς ἐὰν δὲν διευθετηθῶν ἐγκαίρως.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Γεωπόνου Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν κ. Γ. Καλλιγέρου ἐκπονηθεῖσα σχετικὴ μελέτη πρὸ ἑτῶν, ἡ ὁποία καὶ ἐφημερίσθη, χρηματοδοτηθεῖσα μερικῶς, συνετέλεσεν οὐσιαστικῶς εἰς μίαν ἀνάσχεσιν τῆς ἀπειλούμενης διαβρώσεως τῶν ἐδαφῶν, ἐκ τῶν ὁδῶν τῶν δύο χειμάρρων.

Ἀλλὰ χρειάζεται καὶ περαιτέρω προσπάθεια, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ νέου Γεωπόνου μας ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς δασικῆς Ὑπηρεσίας ἡ ὁποία πολὺ δύναται νὰ προσφέρῃ, συνεργαζομένη σχετικῶς μετὰ τὰς Κοινότητας τῆς περιοχῆς.

Ἄλλ' εἰδικῶς ἡ περιοχή Παλαιοπόλεως, ἔχει καὶ ἄλλα προβλήματα, ὡς τῆς ἀρδεύσεως, τῆς ηλεκτροδοτήσεως, τῆς τουριστικῆς τῆς οἰοποιήσεως τὰ ὁποῖα συντόμως θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν, καὶ θὰ τεθοῦν εἰς δημοσίαν συζήτησιν.

Τὸ νέο τέλος οἰκοδομῶν

Μετὰ τὰ νέα περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν μέτρα, πλήττονται βαρύντα οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ οἰκοδομήσουν εἰς τὴν Νήσον μας ἢ νὰ προθοῦν εἰς θελήσεις ἢ ἐπεκτάσεις τῶν οἰκίων των.

Νομιζομεν, ὅτι τὰ Κύθηρα καθ' ὅ τῆς τουριστικῆς περιοχῆς ἀνήκουσα εἰς τὴν Δ' κατηγορίαν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς — Πειραιῶς, δικαιοῦνται ἐξαιρέσεως, καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν θὰ ἔπρεπε ἡ Νομαρχία νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν διόρθωσιν τῆς ἀδικίας.

Δὲν εἶναι δυνατόν τὸ ἴδιον τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν νὰ ἀγωνίζεται νὰ σώσῃ μίαν περιοχὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην νὰ τὴν καταδικάζῃ εἰς μαρμαρόν, ἐφόσον δι' ὅτινων μέτρων ἀναστέλλει τὴν στοιχειώδη οἰκοδομικὴν πρόδόν τῆς.

Πιστεύομεν ὅτι συντόμως ὁ κ. Βοῦλας θὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὴν κατάρτησιν τοῦ προσθέτου τέλους οἰκοδομῶν διὰ τὰ Κύθηρα.

Ὑπενθύμησις

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστὰς μας, ὅτι ἡ «Φ.τ.Κ.» παρὰ τὴν κατὰ ἑκατὸν τοὺς ἑκατὸν, σκεδόν, αὐξήσιν τοῦ χάρτου καὶ τῶν ἐργατικῶν, διατηρεῖ καὶ τὸ σχῆμα τῆς καὶ τὸ τιμολόγιό της...

ΟΔΟΠΟΙΤΙΚΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐγγράφον ἀποσταλὲν πρὸς τὴν εφημερίδα μας, ἐκ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς, ἔχον τὸν τίτλον «ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ», ἔχον τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἀποσπῆρῃσιν τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος σχολεῖον σας, κατωτέρω σημεία:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΕΛ. ΕΡΓΩΝ

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 28—3—1974

Ἀριθμ. Πρωτ. Ι. 217723

ΠΡΟΣ: Τὸν κ. Π. Τσιτσιλιαν

Δ) τῇ «Εφημερίδῳς

ἢ Φωνῇ τῶν Κυθήρων»

Κοκκινάρ 18 — Κηφισιά — Ἀθήνας

ΘΕΜΑ: Ἀνισότης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἐπὶ τοῦ δημοσιεύματος εἰς τὴν παρ' ὧν ἐκδομένην εφημερίδα «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» ὑπὸ ἡμερομηνίαν Φεβρουάριος 74 καὶ ὁ πρὸ τὸν τίτλον «ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ», ἔχον τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἀποσπῆρῃσιν τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος σχολεῖον σας, κατωτέρω σημεία:

1) Ποῖα τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγκριθέντα κοινὸν ἐκ τοῦ Προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἐν τῇ Νήσῳ Κύθηρα καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁδικῶν ἔργων.

2) Ποῖα αἱ ὁδοί, τμήματα τῶν ὁδῶν εἶναι κατεστραμμένα καὶ μὴ προσπελάσιμα, διὰ τὰς ὁποίας καὶ τὰ μὴ χρησιμοποιήθέντα κοινὸν ἐκ τῆς.

Ε. Α. Ν.

Ο Δ) ΝΤΗΣ ΤΕΧΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Γ. ΚΑΣΤΑΝΗΣ

Ἐπὶ τῆς ΔΕ

Ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω ἐγγράφου, σημειούμεν τὰ ἑξῆς: Πρῶτον, ὅτι ἀπευθύνεται εἰς τὸν κ. Π. Τσιτσιλιαν... Εἶναι ἡ δεύτερα φορὰ ποὺ συμβαίνει αὐτὸ μετὰ ἀπάντησιν τῆς Νομαρχίας πρὸς ἡμᾶς. Μήπως διὰ τὴν διαβιβάζωμεν ἐκεῖ β, που ἀναπαύεται ἀπὸ διατάξεως ὁ ἰδρυτὴς τῆς εφημερίδος μας;

Δεύτερον, ὅτι μᾶς ἐνθυμίζει ὀλίγον τὴν γάτα ποὺ νιαουρίζει στὰ κεραμίδια καὶ ὅλοι διερωτῶνται τί εἶναι. Διότι δὲν θὰ εἴπωμεν ἡμεῖς εἰς τὰς Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας ποῖα εἶναι τὰ κοινὸν ἐκ τῆς ὁποίας ὑπαινοῦνται. Τὰ γνωρίζει ἄριστα καὶ καλὸν θὰ εἶναι νὰ τὰ διαθέτῃ συμφῶνως πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ ὄχι νὰ παίρνουμε ἀπὸ ἐδῶ καὶ νὰ δίνουμε ἐκεῖ, ὅπως ἔγινε μετὰ μέρος τῆς πιστώσεως τῶν τεσσάρων ἐκατομμυρίων τοῦ δρόμου Φρίλγχιάνικα — Αὐλαίμονα — Διακόφτι, ποὺ ἔμειναν μέχρι τώρα τρία καὶ ἔχει ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, τὸ διὰ τὴν Νήσον Κύθηρα διατεθέν τὸ 1973 κοινὸν ἐκ τῆς ὁποίας ἔργα, ἦτο τῆς τάξεως τῶν εἰκοσι περὶ τοῦ ἐκατομμυρίων δραχμῶν. Μήπως θὰ ἦτο σκόπιμον, πρὸς κατατοπισμὸν τῶν Κυθηρίων, νὰ γίνῃ μία ἀνακοίνωσις τοῖς τοῖς δρόμοις ἐξήγησιν τῆς τοῦ κοινὸν ἐκ τῆς ὁποίας ἐκδομένην αὐτὸν; Πόσοι εἶναι ἡμιτελεῖς καὶ πόσοι δὲν ἐξεκίνησαν, ἐνῶ ἦσαν εἰς τὸ πρόγραμμα;

Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Νομαρχίας ποστῆρίζουν ὅτι καθυστέρησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ δημοπρατίαι καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἐργῶν, καὶ ἐν τῷ μεταξύ μᾶς ἔβριξε ὁ χειμῶνας. Δεκτόν, ἀλλὰ τὴν ποὺ ἐκινῶν ἐκ νέου τὰ ἔργα, ἡ ληφθῇ μέριμνα ὥστε νὰ μὴ χρονοῦν ἀπ' ἐνός εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ ἀπ' ἑτέρου, τοῦλάχιστον διὰ τὰ Κύθηρα, ὅς γίνῃ μία εὐμνῆς εἰσηγγήσις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, ὥστε νὰ δοῖ προτεραιότητος εἰς τὴν κατασκευὴν ἔστω ἐπισκευὴν τῶν σημείων ἐκείνων τὰ ὅποια ἀποτελοῦν ζωτικὰ κόμβους διὰ τῆς Νήσου.

Διότι αἱ Τεχνικαὶ Ὑπηρεσίαι γνωρίζουν καλῶς, ὅτι δὲν εἶναι μόνον ὁ δρόμος Χώρας — Ποταμὸν ποὺ ἐξυπηρετεῖ, ἀλλὰ καὶ πλείστοι ἄλλοι οἱ ὁποῖοι ὀδηγοῦν εἰς περιοχὰς ἀγροτικὰς μετὰ ἐλαιώνας καὶ καλλιέργειας, ἐξ ἱσοῦ σημαντικοὶ διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου, τοὺς ὁποίους νὰ κατονομάζωμεν εἰς ἰδιαιτέρον πρὸς τὴν Νομαρχίαν ἐγγράφον μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τριφυλλείου Γενικοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων κατὰ τὴν ἐπ' ἀριθ. 23) 22—11—73 ἀποφάσεως αὐτοῦ προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κάτωθι κενῶν ὁργανικῶν θέσεων προσωπικοῦ:

Α'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1) Μιᾶς θέσεως Δ) ντο Παθολογικῆς Κλινικῆς ἐπὶ 5) ετεῖ συμβάσει.

2) Μιᾶς θέσεως Δ) ντο Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ 5) ετεῖ συμβάσει.

3) Μιᾶς θέσεως Δ) ντο Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ 5) ετεῖ συμβάσει.

Β'. ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1) Μιᾶς θέσεως Μαίας.

2) Μιᾶς θέσεως ἀδελφῆς Νοσοκόμου τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως ἢ καὶ πρακτικῆς.

Εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, ἐκτὸς τῶν Κρατικῶν ἀποδοχῶν χορηγεῖται μηνιαίως ἐπιμίσθιον 8.000 δραχ. ὑπὸ τοῦ Κληροδοτήματος Νικ. Τριφυλλῆ ἢ Καδάκου, εἰς δὲ τὸ Νοσηλευτικὸν ἐπιμίσθιον ἐκ 1.500 καὶ 600 δραχ. ἀντιστοίχως.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ καταλάβωσιν τὰς ἀνωτέρω θέσεις δέον εἶναι ἐντὸς 50 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ ἡμερήσιον τύπον, ὑποβάλλωσιν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν εἰς τὸ Ἰδρυμα ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, Δ) ναν Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως.

Ἀπασα αἱ ὡς ἀνω θέσεις, κεναὶ οὐσαι, δύνανται νὰ πληρωθῶσιν πάραυτα ἐπὶ 2) μηνὸν συμβάσει, μέχρι τῆς τακτικῆς πληρώσεως των. Πλείονες πληροφορίες παρέχονται, κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Νοσοκομείου.

Ἐν Ποταμῷ Κυθήρων τῇ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ. Σ. Σ. ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΣ